

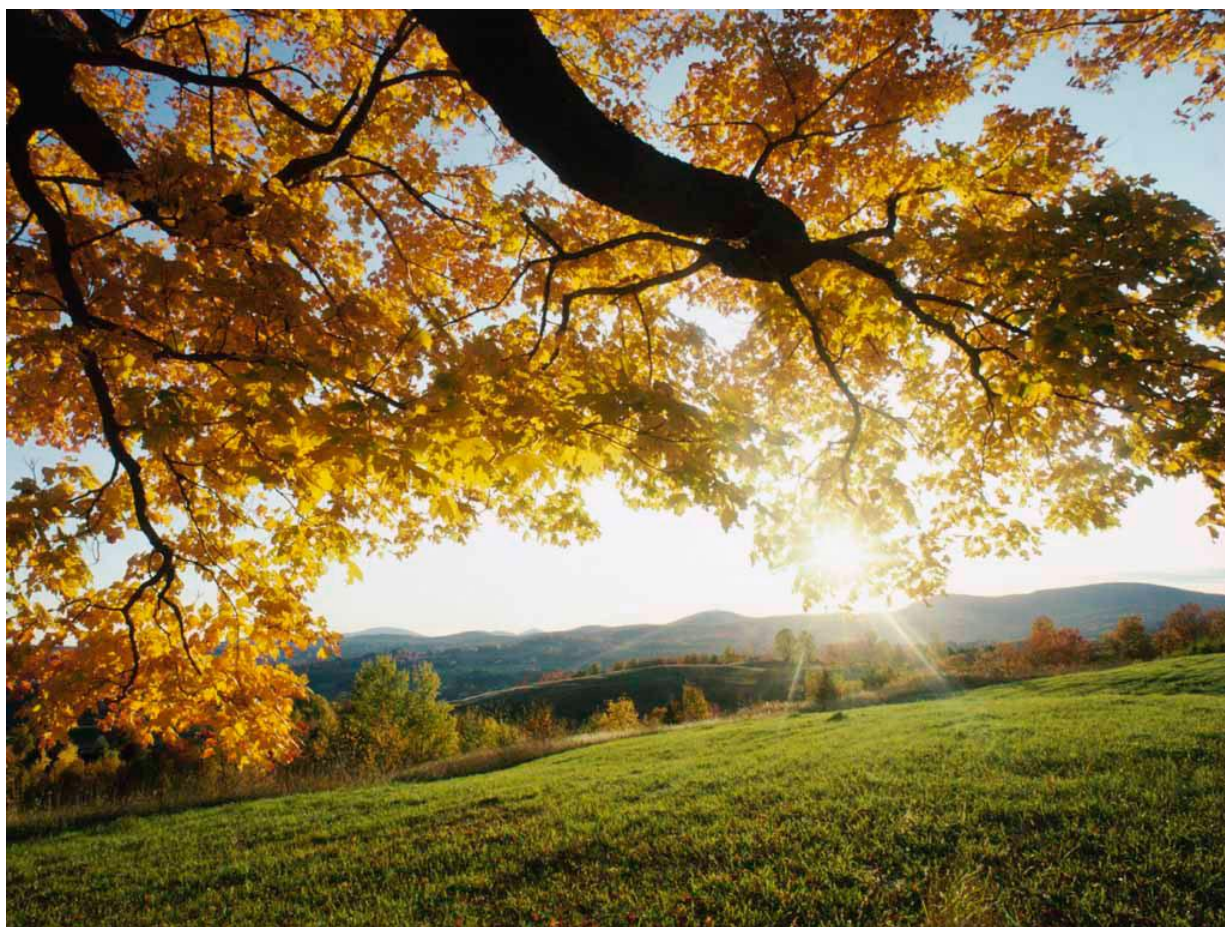

PUNT INFORMATIU 185 – OCTUBRE 2011

València, 558 6è 1a - 08026 Barcelona - Tel. 93 245 61 65 - Fax 93 513 43 17

E-mail: agrupament@agrupament.com – Web: www.esbarts.cat

LA TARDOR JA ÉS AQUÍ !

La tardor comença el 23 de setembre, coincidint amb l'equinocci de tardor i acaba el 21 de desembre, dia del solstici d'hivern. És l'estació més freda i seca de l'any, l'època en què el Sol és minvant. Es caracteritza per ser l'època de l'any en què cauen les fulles seques dels arbres i l'època en què es recullen dos dels productes del bosc: les castanyes i els bolets. Aquesta estació també concentra l'època en què tradicionalment es mata el porc i es va de cacera, ambdues activitats destinades a tenir un bon rebost de carn per passar el fred hivern. Els productes gastronòmics de la temporada són els bolets, les castanyes i les carbasses, els calamars, les magranes, els productes de la verema i l'aviram, l'oli, l'all, les patates, el formatge i els llegums.

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

CORRANDES D'OCTUBRE

» **Dissabte, 1 octubre 2011 a les 12 h**

Actuació dins la Festa del Voluntariat. Esbart Fontcoberta, de Banyoles. Lloc: Plaça Major. Població: Banyoles (Pla de l'Estany).

» **Dissabte, 1 octubre 2011 a les 18 h**

Festival de dansa. Esbart Lleidatà de Dansaires i Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Plaça de Sant Joan. Població: Lleida (Segrià).

» **Dissabte, 1 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació dins de l'ADRIFOLK. Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat. Lloc: Plaça Josep Tarradellas. Població: Sant Adrià del Besòs (Barcelonès).

» **Dissabte, 1 octubre 2011 a les 19h**

Actuació del 50è aniversari. Esbart Sant Julià de l'Arboç. Cos infantil i juvenil. Lloc: Teatre el Centre. Població: L'Arboç (Baix Penedès).

» **Dissabte, 1 octubre 2011 a les 21 h**

Ball de Rams d'Hostafrancs. Esbart Ciutat Comtal. Lloc: Plaça Joan Pelegrí de Barcelona -- Sants-Montjuïc.

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 15 h**

Actuació. Esbart Reis de Mallorca, de Perpinyà. Lloc: Place Méditerranée. Població: Canet de Rosselló.

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació. Esbart Dansaire de Molins de Rei, amb la Cobla Ciutat de Terrassa dirigida per Jordi Nuñez i Pallarola. Lloc: Plaça de la Llibertat (Envelat). Població: Molins de Rei (Baix Llobregat).

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 18 h**

VII Roda Catalònia de Veterans. Esbart Jove, de Gualba (amfitrió) -- Esbart Sagrat Cor, Esbart Montserratí Martinenc i Grup Juventus de l'Esbart Maragall, tots de Barcelona. Lloc: Sala Gorg Negre de Gualba (Vallès Oriental).

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació dins la Festa Major de l'Esquerra de l'Eixample. Ballets de Catalunya. Totes les seccions. Lloc: Illa Safo. Carrers València-Llançà. Població: Barcelona – Eixample.

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació. Esbart Dansaire de Molins de Rei, amb la Cobla Ciutat de Terrassa dirigida per Jordi Nuñez i Pallarola. Lloc: Plaça de la Llibertat (Envelat). Població: Molins de Rei (Baix Llobregat).

» **Diumenge, 2 octubre 2011 a les 19 h**

Actuació dins la Festa Major del Congrés. Esbart Joventut Nostra i Sant Jordi, de Barcelona. Lloc: Agrupació Congrés c/Alexandre Galí 20. Població: Barcelona -- Sant Andreu.

» **Dilluns, 3 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació. Diada del soci. Esbart Sant Genís, de Taradell. Totes les seccions. Lloc: Espai Escènic Can Costa. Població: Taradell (Osona).

» **Del 7 al 9 d'octubre 2011** participació de l'Esbart Dansaire de Castelló d'Empúries al Festival Folklòric Cantigas i Frores a Lugo (Galícia).

» **Divendres, 7 octubre 2011 a les 20 h**

Ball dels divendres a Barcelona. Per aprendre a ballar, per passar-s'ho bé ballant. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Sala de Ball de la Casa dels Entremesos. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

» **Dissabte, 8 octubre 2011 a les 17 h**

Cercavila i ballada de la Quadrilla a Martorell dins les Festes del Roser. Esbart Fontcoberta, de Banyoles. Lloc: Places i carrers de la vila. Població: Martorell (Baix Llobregat).

» **Dissabte, 8 octubre 2011 a les 19 h**

Participació a la festa d'aniversari de la Colla Dins del Bosc de l'Esbart del Casal de Dansaires Manresans. Lloc: Plaça Sant Domènec. Població: Manresa (Bages).

» **Dissabte, 8 octubre 2011 a les 21 h**

Espectacle "Pyrene". Esbart Sant Martí, de Barcelona i l'actriu Helena Bayés. Lloc: Foment Hortenc c/Alta Mariner 15. Població: Barcelona -- Horta-Guinardó.

» **Dissabte, 8 octubre 2011 a les 20.30 h**

Actuació dins de la Setmana Cultural Extremenya. Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat. Lloc: Ateneu de Sant Just. Població: Sant Just Desvern (Baix Llobregat).

» **Diumenge, 9 octubre 2011 a les 18 h**

Espectacle "Pyrene". Esbart Sant Martí, de Barcelona i l'actriu Helena Bayés. Lloc: Foment Hortenc c/Alta Mariner 15. Població: Barcelona -- Horta-Guinardó.

» **Diumenge, 9 octubre 2011 a les 18 h**

Espectacle "Tocs de cobla". Participació de l'Esbart Ciutat Comtal, de Barcelona. Lloc: Teatre Kursaal. Població: Manresa (Bages).

» **Diumenge, 9 octubre 2011 a les 18 h**

Festes del Roser al casc antic de Cornellà de Llobregat. Dansaires de L'Hospitalet. Seccions infantil i juvenil. Lloc: Casc Antic. Població: Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat).

» **Dimarts, 11 octubre 2011 a les 21.45 h**

Espectacle "Antologia". 18è any d'actuacions per a nordamericans. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Teatre del CP Sant Martí Pl. Canonge Rodó s.n. a Barcelona -- Sant Martí.

» **Dimecres, 12 octubre 2011 a les 18 h**

Festival Internacional. Esbart Dansaire de Sant Feliu de Llobregat, amb acompanyament de la Cobla Contemporània dirigida per Jordi Nuñez i Pallarola. Lloc: Plaça Lluís Companys. Població: Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat).

» **Divendres, 14 octubre 2011 a les 20 h**

Ball dels divendres a Barcelona. Per aprendre a ballar, per passar-s'ho bé ballant. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Sala de Ball de la Casa dels Entremesos. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

» **Dissabte, 15 octubre 2011 a les 12 h**

Actuació. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Totes les seccions. Lloc: Plaça del Monestir. Població: Montserrat (Bages).

» **Dissabte, 15 octubre 2011 a les 18 h**

Actuació del Grup de Dansa Tradicional Catalana Ramon d'Olzina, de Vila-seca a la Plaça Major de La Vilella Alta (Priorat).

» **Diumenge, 16 octubre 2011 a les 11 h**

Actuació dins l'Aplec d'Esbarts. Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat. Lloc: Plaça de la Vila. Població: Vilanova i la Geltrú (Garraf).

» **Diumenge, 16 octubre 2011 a les 11 h**

Cercavila de la Festa Major del Clot. Esbart Català de Dansaires. Sec. Bastoners. Lloc: Carrers i places del barri del Clot. Població: Barcelona -- Sant Martí.

» **Diumenge, 16 octubre 2011 a les 19 h**

Espectacle "Dansa XXI.cat. Danses de sol i serena". Esbart Dansaire de Rubí. Lloc: Teatre Principal. Població: Arenys de Mar (Maresme).

» **Divendres, 21 octubre 2011 a les 20 h**

Ball dels divendres a Barcelona. Per aprendre a ballar, per passar-s'ho bé ballant. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Sala de Ball de la Casa dels Entremesos. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

» **Dissabte, 22 octubre 2011 a les 11 h**

Ballada d'aniversari de l'Escola El Sucre. Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat. Població: Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat).

» **Diumenge, 23 octubre 2011 a les 12 h**

Trobada d'esbarts de la Marina a Barcelona. Amfitrió: Esbart Bàrkeno, de Barcelona -- Esbart Dansaire de Sant Adrià del Besòs -- Esbart Vila d'Esplugues, d'Esplugues de Llobregat. Lloc: Plaça Marina de Sants-Zona Franca. Població: Barcelona -- Sants-Montjuïc.

» **Diumenge, 23 octubre 2011 a les 12 h**

VII Roda Catalònia de Veterans. Dins la Fira de la Coca i el Mató. Esbart Monistrol Dansaire (amfitrió) -- Esbart Dansaire de Granollers -- Esbart L'Espiga d'Or, de Barcelona -- Esbart Maragall, d'Arenys de Mar. Lloc: Plaça de la Font Gran. Població: Monistrol de Montserrat (Bages).

» **Dilluns, 24 octubre 2011 a les 12 h**

Participació amb danses dins del concert de cobla de Festa Major. Esbart Fontcoberta, de Banyoles. Lloc: Pavelló Municipal. Població: Banyoles (Pla de l'Estany).

» **Dijous, 27 octubre 2011 a les 21.45 h**

Espectacle "Antologia". 18è any d'actuacions per a nordamericans. Esbart Sant Martí, de Barcelona. Lloc: Teatre del CP Sant Martí Pl. Canonge Rodó s.n. Població: Barcelona -- Sant Martí.

» **Divendres, 28 octubre 2011 a les 20 h**

Ball dels divendres a Barcelona. Per aprendre a ballar, per passar-s'ho bé ballant. Organitza: Esbart Català de Dansaires. Lloc: Sala de Ball de la Casa dels Entremesos. Població: Barcelona -- Ciutat Vella.

» **Diumenge, 30 octubre 2011 a les 19 h**

Actuació. Esbart del Casal de Dansaires Manresans. Lloc: Ateneu. Població: Avia (Berguedà).

**Recordem als esbarts que cal que ens facin arribar les seves activitats abans del dia 20 del mes anterior a la data de l'esdeveniment.
Gràcies per la vostra comprensió.**

**L'AGENDA ONLINE :
[HTTP://WWW.ESBARTS.CAT/AGENDA](http://www.esbarts.cat/agenda)**

CORRANDES PASSADES

DEL MES DE SETEMBRE 2011

Del 1 al 17 de setembre el Grup de dansa Paracota d'Amposta va organitzar cada dimarts i dijous un taller de jotes a Deltebre.

El dia 3

>L'Esbart Grup de Dansa Cor de Catalunya va actuar a Rajadell.

El dia 4

>L'Esbart Sabadell Dansaire va organitzar el Ball de la Bola, obert a tothom a Sabadell.

El dia 9

>L'Esbart Grup de Dansa Cor de Catalunya va actuar a Horta de Sant Joan.

El dia 10

>El grup de dansa Paracota d'Amposta va organitzar a la plaça del Mercat de Flix, la festa de la Jota amb intervenció de 8 grups de la comarca en sessions de matí i tarda.

>L'Esbart Sant Genís de Taradell va actuar a la Roca del Vallès.

>L'Esbart Sant Marçal de Cerdanyola del Vallès va actuar a Llinars del Vallès.

El dia 11

>L'Esbart Dansaire de Granollers va actuar a Cànoves.

>L'Esbart Sta Eulàlia de Banyeres va actuar a Masllorens.

>El Grup Mediterrània de Sant Cugat del Vallès va actuar a Subirats.

>L'Esbart del Casal de Dansaires Manresans de Manresa va actuar a Santpedor.

>L'Esbart Reus Dansa va actuar a Puigpelat (Alt Camp).

>L'Esbart Joventut Nostra i l'Esbart Sant Jordi de Barcelona van actuar a Montroig del Camp.

>L'Esbart Dansaire Sant Adrià de Sant Adrià del Besòs ha participat en l'ofrena de Rafael Casanova.

>L'Esbart Olot va actuar dins dels actes de les festes del Tura.

>L'Esbart Sant Genís de Taradell va actuar a Oris.

>L'Esbart Sant Marçal de Cerdanyola del Vallès va actuar a la Llagosta.

El dia 17

>Al Teatre Bartrina de Reus van actuar els esbarts Reus Dansa i Marboleny de Les Preses.

>L'Esbart Dansaire de Tarragona va actuar a Montsó (Osca).

>L'Esbart Manresà de Dansaires va fer l'espectacle "de mar i de taverna" a Manresa.

El dia 19

>L'Esbart Dansaire d'Arenys de Munt va actuar al 2n Aplec per la Independència a Arenys de Munt.

>Ballets de Catalunya va fer un curset obert de danses tradicionals catalanes a Barcelona.

El dia 24

>L'Esbart Rocasagna de Gelida va actuar al Prat de Llobregat.

>L'Esbart Bàrkeno de Barcelona va actuar a la festa d'associacions de la Plaça de Catalunya de Barcelona.

El dia 25

>El Grup Mediterrània de Sant Cugat del Vallès va actuar a la seva ciutat.

>L'Esbart Dansaire d'Arenys de Munt va actuar al Parc de Lurdes de la seva vila.

>L'Esbart Lleidatà de Dansaires va actuar a la vila de l'Albi a les Garrigues.

FEM RESSÒ...

L'ESBART GRUP DE DANSA COR DE CATALUNYA COMPLEIX 25 ANYS

L'Esbart Grup de Dansa Cor de Catalunya va rebre el guardó de l'Agrupament d'Esbart Dansaires de mans del nostre Sot-president Gilbert López. Va ser el dia 11 de setembre que després de l'espectacle estrenat "1714" per l'esbart guardonat es va fer lliurament al Teatre Conservatori de Manresa d'aquesta mostra de suport de l'Agrupament a l'activitat realitzada durant 25 anys.

Al Grup de Dansa Cor de Catalunya li desitgem que « per molts anys » faci dansa catalana i faci país.

Agrupament.-

NOTÍCIES DIVERSES

TROBADA D'ESBARTS INFANTILS I JOVENILS

L'Esbart Olesa està buscant esbarts infantils i juvenils per la seva propera trobada que tindrà lloc el **dia 26 de maig** a Olesa de Montserrat. Tots aquells interessats es poden adreçar a :

Francesc Moyano : 633 05 02 75 - Rocío Arrebola : 677 14 26 68

NOVES WEBS

>L'Esbart Brugués de Gavà ha obert una plana web : <http://esbartbrugues.gavaciutat.net>

>L'Esbart Reus Dansa ja té operativa la nostra nova pàgina web: www.esbartreusdansa.cat

PRACTICITAT A LES JORNADES PROFESSIONALS DE LA FIRA MEDITERRÀNIA

La Fundació Fira Mediterrània de Manresa presenta les Jornades Professionals sobre "La cultura i el nou cicle econòmic", que tractaran una quinzena de bones pràctiques en diferents programes d'espectacles i equipaments culturals. Davant del cicle econòmic en què som immersos, aquest seminari potencia noves idees que ajudin a superar-lo. Coneixerem experiències que contribueixen a la reflexió, però sobretot a la millora del treball en el dia a dia. Ens endinsarem en formats innovadors i en fórmules per aprimar estructures de gestió. Sabrem quins beneficis han trobat alguns professionals en l'ús de les eines comunicatives del segle XXI, visualitzarem importants instruments de gestió com els estudis d'impacte econòmic, i descobrirem les tendències actuals de venda d'entrades i productes culturals. Les jornades tindran lloc els dos primers dies de la Fira, dijous 3 i divendres 4 de novembre, fins al migdia. Les inscripcions són gratuïtes, ja són obertes, i es poden realitzar a través de l'email jornades@firamediterrania.cat. Comptem amb la col·laboració de la Direcció General de Cooperació Cultural de la Generalitat de Catalunya, les Diputacions de Barcelona i Tarragona, així com amb la de l'Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya.

Més informació: www.firamediterrania.cat

COL·LABORACIONS

HO ENTENDREM ALGUNA VEGADA ? - RICARD JOVÉ I HORTONEDA

LA UNIÓN FA LA FUERZA. Festa Major Sitges 2010 © All Rights Reserved

En el nostre país, de tota la vida hi ha hagut necessitat o tendència a crear entitats i associacions de tota mena i per conseqüència es va inventar, o es va abraçar cordialment l'associacionisme. Sinó abans i tot, aquests objectius es perseguien ja en temps de l'admirat Anselm Clavé, aquella mena de visionari conseqüent, que amb la seva proposta coral, expliquen que va saber treure els homes de les tavernes i portar-los a una determinada cultura musical i unir-los en propostes d'alt contingut cívic. Jo no sé si hores d'ara li hem sabut agrair prou la seva iniciativa cultural i social, malgrat els monuments que s'han erigit, dedicats a conservar la seva memòria. Valgui, doncs, aquest escrit per a fer-li el meu particular homenatge.

En el nostre cas, confederar entenem que vol dir unir-se a una afinitat superior, més capaç, més sòlida, amb uns objectius similars i amb finalitats diverses però més àmplies, i per tant més ambicioses. Sobre això en Juli Sanclimens i Genescà ja deia, l'any 1978, que el moviment folklòric *"estava perdent aquell caràcter incisiu de lluita, però que malgrat l'obertura política [o per això, dic jo] (...) el nostre moviment només es podrà salvar si tots aquells que el cultivem ens sabem unir a temps i treballem per a unir-hi vivament el poble."* Unir, una proposta important; són paraules lúcides, les d'en Juli, que ens haurien de fer reflexionar a tots si és que creiem vivament en allò que estem intentant fer des d'associacions, diguem heterogènies i/o fraccions d'un tot necessari. Unir els col·lectius, atreure-hi el poble. Sembla que hi ha interès en aquest tipus de projecte, però cal que siguem valents i generosos, i hauríem procurar que només hi hagi una sola entitat al capdamunt, ferma en la intenció i amb les idees clares, que ens hi inclogui a tots, perquè ni que hi hagi bones intencions, tot el que sigui dividir o començar dividits en l'esforç sempre resultarà discordant, per no dir eixorc.

I seguint el pensament d'en Juli també haurem d'admetre que per sobre de tot avui per avui encara no podem perdre aquell caràcter incisiu de lluita i d'identitat que ens cal en les nostres accions, ja veiem com s'estan posant les coses actualment.

Bé, feta, o introduïda, aquesta falca necessària, creiem que cal acceptar que alguns intents són realment atractius, però acaben resultant dispersors, per això caldria posar més la intenció en fer prevaldre els interessos culturals i nacionals i no crear duplicitats. Tot admetent que les actuacions properes hagin de partir necessàriament de petits nuclis identitaris (grup, colla, esbart...), que al seu torn es van associant per afinitats a agrupacions majors de la mateixa corda, són aquestes les que a ser possible s'haurien d'incardinar, o unir, a una institució encara més superior (diguem-li, doncs, confederació, o com calgui), si volem anar teixint un gran conglomerat, tenir èxit en la nostra comesa i aconseguir assolir alguns objectius molt més ambiciosos. Si realment pretenem això, que no ho dubto, hauríem de saber actuar a partir dels lògics interessos particulars, i supeditar-los a uns altres de diversos amb afinitats més àmplies, però amb continguts culturalment i nacionalment semblants, mancomunant-nos i posant-nos tots a empènyer, o a estirar, en una mateixa direcció.

I cal constatar que igualment com hi ha hagut aquest urc d'interessar la societat civil en temes o propostes culturals d'ampli abast per a conformar esbarts, colles, corals i un etcètera tan llarg com calgui per a poder-hi incloure tothom, algunes iniciatives potser amb expressions minoritàries, però per petites que siguin mereixedores de prestar-hi la nostra atenció, perquè no es perdin en l'intent, també cal admetre que potser no hem sabut mai confederar les federacions o les associacions que a l'impuls d'aquells grups han nascut i es dediquen a aquest menester tan necessari. Vull dir que em sembla que costa molt que arribi aquell moviment associatiu més ampli, més ferm i més compacte. O potser hauria de dir consolidar-lo.

Aquest aspecte de l'associacionisme, és una idea acceptada per tothom però que no sembla que tothom l'acaba d'entendre amb idèntics objectius culturals i nacionals, insistim-hi, per això seria interessant educar i conduir la gent vers unitats o col·lectius superiors. I juntament amb aquest propòsit inqüestionable, també seria molt convenient d'aconseguir crear delegacions comarcals àmplies en la representació popular arreu del país que donessin suport i caliu al nucli principal. En aquest sentit, si ens sabéssim unir en amplis col·lectius estalviariem en personal de suport, en personal directiu i administratiu, que no n' anem gaire sobrats, i economitziariem en lloguers i despeses diverses, que també és molt important, tot i que cadascú podria, hauria de continuar gaudint de la seva identitat irrenunciable com a federació o agrupació a dintre de l'ampli col·lectiu.

Potser és una barrina meva; potser sí. Què voleu que us digui, fa temps que ho penso. Tampoc no és una obsessió, eh!, però ho tinc molt present. Ja excusareu, doncs, la meva insistència, però hi ha coses que s'han de dir i que cal exposar-les amb reiteració si un hi creu, perquè vagin calant.

Ricard Jové i Hortonedà.-

ADIFOLK, MOLTES GRÀCIES !

Al PUNT AVUI del dia 7 d'agost darrer, en un interessant treball titulat *A la vora de l'Isère*, en l'apartat *Toc de Cobla*, se'ns parla un any més de la notable tasca que s'està desenvolupant estiu rere estiu, any rere any, per aquests mons de Déu, sota l'experta batuta d'Adifolk, amb l'*Aplec Internacional de la Sardana i Mostra de Grups Folklòrics*. Aquest any el certamen ha posat la vint-i-quatre baula a la cadena i se n'ha anat fins a Grenoble, important ciutat francesa capital del departament d'Isère, que va acollir els diversos col·lectius que exhibiren amb voluntat, esforç i competència el millor del nostre llegat cultural popular. Sembla obvi que nosaltres no hi donem el valor i la importància que els cal, però en altres llocs sí que ho saben apreciar i ho agraeixen.

Un cop més hem de dir: gràcies Adifolk, sincerament moltes gràcies! Cal reconèixer que esteu desenvolupant una gran obra que mereix els millors elogis i que hauria de poder comptar, sempre, amb el màxim suport de les nostres institucions cabdals, perquè són coneixedores de la necessitat que aquesta oportuna i important exhibició cultural, d'expressió nacional, segueixi visitant, almenys una vegada l'any, ciutats principals de la geografia global, perquè sempre donen un evident prestigi a les nostres exhibicions folklòriques. Però encara és més d'agrair la vostra intervenció tan escaient, en aquesta punyent actualitat globalitzadora en la que sembla que hi hagi, almenys aparentment, tan poques coses positives per a remarcar.

Personalment he d'admetre que a mi em fan sentir molt feliç aquestes concentracions que organitzeu des d'Adifolk, per l'atenció que dediqueu a la promoció i enaltiment de la cultura catalana, la cultura popular d'aquest país tan nostre i tan contínuament maltractat, a vegades per nosaltres mateixos, que massa sovint admetem i hi triomfa qualche cosa que vingui de fora, especialment si és anglosaxona, i alguna altra de més propera i tot, sovint importades a cop de talonari o per decret, en detriment de la pròpia, quan en tenim tantes i tan dignes d'expressions que es poden exportar i exposar a l'admiració del món sencer, com és ara el cas de la que ens ocupa.

N'hi ha moltes de manifestacions d'aquesta mena popular en el nostre costumari; tots sabem que és una de les nacions amb més tradicions culturals per metre quadrat que existeixen. Ho tinc dit altres vegades. Potser és perquè en tenim tantes que no acabem de donar la importància que tenen cadascuna d'elles. Però d'aquest calidoscopi cultural tan interessant possiblement en caldria separar un parell com les més significatives, que per aquesta peculiaritat han acabat exhibint, o se l'han guanyat, una certa personalitat i distinció en el sentit de poble, de representació nacional. A veure, totes les nostres mostres ho són de nacionals, això és evident, però unes han aconseguit amb el pas del temps un marxamo possiblement més simbòlic.

Els castellers, per exemple, aquestes atípiques torres humanes que meravellen tots els públics per la seva espectacularitat i ardidesa, que impressionen per la seva esveltesa i per l'equilibri de les seves construccions, els fonaments de les quals s'assoleixen en la implícita i eloqüent unitat de la seva compacta pinya humana que li fa de sòcol, sovint amb l'afegit d'un folre i les manilles (quan es requereixen segons el disseny), ofereixen alhora una expressió de la seva cohesió social i de la seva unitat quant als objectius. Els castellers admiren per l'entusiasme de la seva gent i l'audàcia dels seus pisos amb nois i noies sòlidament lligats per uns poderosos braços tibats per l'esforç. L'habilitat dels seus aixecadors i enxanetes, grimpant lleugers com daines per aquelles esquenes tenses, dona a tot el conjunt una notable plasticitat, acoloriment i vigor. És amb aquests quadres tan eloqüents que els castellers actualment han aconseguit conquerir noves adhesions per tota la geografia catalana i, encara, travessant terres i pobles cal que segueixin expandint aquesta patent de catalanitat a altres parts del món, deixant ben clar el seu país d'origen. La seva nissaga i la seva bandera, especialment i únicament.

L'altra senyal d'identitat és la nostra sardana, tan vistosa, tan democràtica i tan lúcida, amb la singularitat de la seva música. La sardana, o amb la sardana, des de temps prou reculats de la nostra història recent hem pogut fer país. Amb la sardana hem proclamat arreu les arrels de la nació catalana, però hem d'admetre que és una llàstima que no haguem sabut apropar-la a la nostra joventut. Certament si la sardana hagués nascut a Anglaterra o als Estats Units d'Amèrica del Nord, ben segur que actualment ja seria el símbol perfecte, el *logo* ideal de les Nacions Unides.

Insisteixo a reconèixer que són molts més els valors del nostre costumisme cultural, tants que caldria fer la referència molt més llarga per a encabir-los a tots, però com a mostra conseqüent estimo que en tenim una magnífica referència amb els dos exposats.

I ara, expressament vull recordar el creador, el pare d'aquesta idea d'Aplec Internacional, que també va ser el creador de les *Jornades Internacionals Folkloriques de Catalunya*, que se segueixen celebrant cada mes de setembre a diverses localitats de Catalunya, que tan dignament donen expressió de la nostra personalitat acollidora. A la meva memòria, hi ve sovint el record d'en Joaquim Navarro i Bonet, que va ser qui va tenir la felicitat d'ambdues manifestacions culturals, que tant de prestigi estan donant a les nostres entitats. En Joaquim Navarro, coreògraf i somniador, es va envoltar d'un equip humà exigent i compromès. Però en Joaquim massa sovint va ser incompès, fins i tot pels que deien que l'estimaven i el respectaven, però sempre, incombustible en els seus propòsits, es va mostrar insensible al desmai i a la renúncia. Hom pensa, i es dol, que aquestes dues expressions del seu imaginari mai no li han sabut retre un petit homenatge que expressés el reconeixement que es mereix.

Certament que la persona se n'ha anat, però la seva obra s'ha quedat i ha continuat fent proselitisme cultural i pàtria, que és allò que ell volia.

Ricard Jové i Hortonedà.-

Font imatge: Pilar Artero

DANSES POPULARS DEL MES

SEGONS EL CALENDARI DE DANSES TRADICIONALS CATALANES DE LLUÍS PUIG

Dia 1 d'octubre

>Ball de rams : versió recuperada per l'Esbart Ciutat Comtal. Es balla a Hostafrancs (Barcelona).

Dies 6 i 7 d'octubre

>El Vendrell al Baix Penedès : Ball de bastons.

Dia 8 d'octubre

>Ulldemolins al Priorat : Ball del roser, les Majorales i Clavellinera.

Dia 9 d'octubre

>Les Preses a la Garrotxa : Ball de cintes.

També en data variable hi ha al mes d'octubre el Ball de Cintes a Arbúcies (La Selva).

VOLVES MUSICALS

L'ANECDOTARI MUSICAL D'EN JORDI NUÑEZ I PALLAROLA

L'últim dia de Frederic Chopin

(Zelazowa Wola, Polònia, 1/03/1810 - Paris, 17/10/1849)

Des de l'hivern del 1847 fins al 1848, Frederic Chopin, el gran polonès, va estar ara queien ara aixecant-se. Acabava d'arribar de la illa daurada, Mallorca, on havia conegut la volubilitat sentimental d'una dona de la qual es deia que tenia cor; no, George Sand no tenia cor, ni va saber apreciar talment com mereixia l'ànima sensible i noble de Chopin. El genial músic patia les oscil·lacions pròpies dels qui estan afectats per la malaltia del microbi de Koch, que avui es guareix tan generosament amb antibiòtics. Segurament, ara no moriria Frederic Chopin a causa d'aquesta malaltia.

Durant un breu període de resistència, Chopin va poder realitzar el somni del seu viatge a Anglaterra, on fou rebut amb tots els honors. Els seus concerts van causar verdadera sensació. En els salons més aristocràtics i distingits es va veure entrar l'artista amb el seu aire inconfusible. Chopin era un jove guapo i elegant, amb ulls de mirada intensa, intel·ligent, somiadora.

Quan Chopin es posava al piano, l' instrument gemegava, pregava i sanglotava sota les seves mans i els oients es sobtaven impressionats d'aquella música suau i forta a la vegada, amb les seves veus sublimes que arrencaven vibrants aplaudiments, tot fent sorgir més d'un sangloteig femení al uníson de la glòria d'aquella música incomparable.

El clima d'Anglaterra no era l'adequat per la crebantada salut de Chopin. Els metges li aconsellaren que abandonés el país el més aviat millor; va haver de partir una altra vegada, emocionat i trist, dient adéu a aquelles illes de la reina Victòria que no tornaria a veure mai més. Paris el va acollir amb entusiasme i amor. Va tenir, però, la dolorosa sorpresa de trobar agonitzant al seu metge de capçalera, que tan eficaçment l'havia atès sempre i l'hi donava tantes esperances. Veure la mort del seu amic metge, li produí un profund abaltiment. Mentre la malaltia de Chopin anava fent el seu camí, el músic tenia la seguretat de morir com el seu metge; en efecte, moriria també en plena joventut al cap de poc temps.

En arribar el mes d'octubre del 1849 amb la certesa que Frederic Chopin no podia ser salvat per la ciència, com tantes altres vegades havia succeït, la seva casa es va omplir d'amics i admiradors. Tots hi anaven angoixats en assabentar-se que el desenllaç d'aquella vida lluminosa s'apropava.

D'entre els qui no s'apartaven del seu llit, hi havia la comtessa polonesa Delfina Potacka, a la qui el mateix Chopin, agonitzant, li pregà que cantés per a ell, coneixedor com bé sabia de la bellíssima veu que la dama posseïa. De bon principi, tots van creure que el mestre delirava, si bé ben aviat es van adonar que aquella petició era la darrera voluntat de l'artista. Llavors es va desenrotllar una de les escenes més patètiques de les que es coneixen de la vida de Chopin. Mentre els presents, entre els quals es trobava la germana del moribund, agenollats ploraven i resaven, la comtessa Potacka entonà, barrejats amb llàgrimes i sanglots, cants i cançons que penetraven en l'ànima, talment com una veu obrint les portes de la immortalitat. Un misteriós halo, sobrecol·lor i sobrenatural, passejava les seves ales per aquella estança modestíssima on moria un dels homes més genials de tots els temps.

Fa exactament cent seixanta dos anys. A la matinada del 17 d'octubre del 1849, s'extingia el immortal autor de la famosa Polonesa, que en record de la seva pàtria màrtir, havia compost Chopin ple d'enyorança vers la seva terra. Sembla com si la Divina Providència hagués volgut donar a aquest país d'herois, de cors i d'ànimes sincerament cristianes, aquesta música trista i inoblidable, única, que fa escruixir, com l'heroisme dels polonesos, el més recòndit de l'ànima humana. Chopin havia mort. La seva agonia fou dolça i serena, com la seva música.

El Rèquiem de Mozart fou interpretat als funerals que es van celebrar a l'església de la Magdalena. Tots els artistes de Paris van estar presents en la cerimònia, a la que va assistir una commoguda multitud, tal com ho sap fer Paris quan li conquisten el cor. I sota aquelles solemnes naus del temple es van sentir, en religiós silenci només trencat, de tant en tant, pels sanglots sortits de diferents ànimes de totes les classes socials, les greus i impressionants notes de la Marxa Fúnebre, que ell mateix havia compost per el dia de la seva mort. El gran Frederic Chopin estava allí, de cos present, enmig d'una concurrència com no la tenen ni prínceps ni poderosos de la terra, traspassada de sincera angoixa, plorant la desaparició d'un dels artistes més profundament sentimentals i subtils que ha produït la humanitat.

En aquest 17 d'octubre del 2011, època que vivim d'invents terriblement mortífers, de cientismes paorosos, d'angoixes morals intenses, de doctrines demolidores, de presses sense moderar, de camins sense esperança, que els sàtrapes del món volen traçar a la joventut perquè perdi tota esperança, emociona recordar aquest home inoblidable i bo, el músic de les ànimes romàntiques i sentimentals, que tant va estimar i va patir, lluny de la seva pàtria.

Jordi Núñez i Pallarola.-

LA CRÒNICA DE L'ANDREU

LLÀSTIMA I MOLT BÉ

Els que no ens hem pogut desmarcar de la crisi i per tant no hem anat de vacances a nord o sud- Amèrica, hem vist ballar esbarts aquest xafogós estiu.

Sense donar dades ni noms exactes si que jo voldria subratllar aquest “llàstima i molt bé” de l’inici.

Llàstima d’escoltar anunciar balls amb canvis d’instrumentadors i coreògrafs, es a dir equivocats. També d’haver vist ballar danses (que alguns esbarts encara escriuen com a “dances”) amb vestuari català en balls valencians, o danses senyoriales amb indumentària de pagesia.

Llàstima, que mentre els grups folklòrics del món ballen les seves danses, els que representem Catalunya fem “creació total” i el folklore nostre s’amaga. Fa enuig no veure programats recitals de danses catalanes en les festes majors d’un estimatiu 95% dels pobles i ciutats de Catalunya. Tampoc es agradable veure ballar parelles de dansaires amb manca de criteri en transmetre amb el seu cos quelcom intel·ligible. Quin suplici veure dansaires menuts amb vestits antipedagògics. Llàstima, llàstima... dels directors i responsables dels esbarts que no capten la publicitat negativa que fan als esbarts amb la seva negligència.

Quina “ràbia” que en moltes actuacions “les senyores Maries” no parin de parlar ni per a poder respirar. Quina falta de respecte pels seus mateixos esbarts coneguts ! La joventut s’absté bastant d’anar a veure esbarts , caldria que el ritme d’espectacles o programacions fos més variat i no tan avorrit d’acord amb el que hem vist.

Quina llàstima que l’Agrupament no sigui prou consultat per evitar totes aquestes llàstimes. Tenim molts cecs dins dels esbarts! Si us plau fem servir més rigor !

Molt bé, que grups d’esbarts s’ajudin, s’assessorin en balls, danses, vestuari i criteri en programar. Molt bé veure diferents places de Catalunya plenes de gom a gom, amb un públic atent i respectuós. Molt bé veure ben il·luminats alguns recitals d’esbarts en teatre o a la nit a l’exterior. Molt bé que alguns esbarts s’uneixin com un de sol, per tal de poder actuar i a vegades per evitar ajornar actuacions per manca de personal disponible en aquella data, o per manca de gent en el sí del grup.

Molt bé els esbarts que creuen en la publicitat i preparen amb temps, quan poden, la seva promoció de l’actuació a més d’ informar a l’Agrupament. perquè ho difongui a través del seus estris de comunicació. Molt bé pel tercer sector, com dèiem el mes passat.. Directors, directius, col·laboradors , dansaires , serveis tècnics, vestuari, etc Tots sense retribució i amb hores i hores a les se ves espatlles al servei dels seus esbarts ! Molt bé als que « rectifiquem » quan els que ens volen bé i estimen el país ens envien suggeriments. Llàstima i molt bé...

Andreu Garcia i Cartanyà.-

ENGRUNES DE CATALUNYA

LES SUREDES

Els boscos d'alzines sureres tenen un caràcter inconfusible. Hi ha pocs arbres, tivats i sobergs; més aviat els trobareu resignats, sotmesos, convençuts que llur destí no és el d'aixecar la testa enlaire, amb l'orgull dels feliços inútils, sinó el de romandre eixamplats, no massa lluny del terra, on s'hi troben totes les deus de la fecunditat. Talment com la tija de blat, curulla de fruit, es doblega, és així com l'alzina s'ajup i estén els seus braços a la mare manyaga que es doblega per emparar i nodrir els seus fillets; és així com les sureres es vinclen i es torcen i estenen llurs branques per ésser profitoses a l'home que en té cura amorosament.

Elles, les alzines sureres, volen llevar profit i saben que l'urc dels éssers útils, productius, treballadors, no és altre que la dignitat de la pròpia estimació, el reconeixement del valer propi, la satisfacció del deure acomplert. I aquest urc és purament intern: cadascú el porta dins la seva consciència i no surt a fora per humiliar els altres, sinó que resta dins, com a mesura dels propis actes i que, com més llarga és aquesta mesura, els actes semblen més curts i, qui els fa, més modest. És per això que les sureres són modestes en tant quan en són de productives i útils.

Són, també, molt poc exigents. Encara que hom les deixi en complet abandó, elles segueixen produint. Cal, però, tenir-ne un xic de cura. El bosc ha d'estar net de brossa i, millor encara, si pot estar adobat. Així és com les sureres peixen més bé i estan més preservades de la malvestat del foc. Tanmateix, mentre viuen, donen profit en qualsevol circumstància.

En arribar el juny o el juliol, els propietaris de les sureres realitzen la feina anomenada "pela" o "escorxament" que consisteix en llevar l'escorça (anomenada també escorxa) d'aquestes alzines; aquesta escorça és coneguda arreu amb el nom de "suro". Les sureres es poden començar a escorxar quan llurs troncs tenen de 35 a 40 centímetres de circumferència. El suro primerenc, que no ha estat mai arrencat, s'anomena "suro pelagrí" i no és apte per fer taps. El suro més gruixut, a partir de 25 mil·límetres, té unes característiques particulars que el fan molt apreciat ja que, després d'un procés d'elaboració que li confereix determinades condicions, és utilitzat ultra per a fer-ne taps, també en la fabricació de flotadors, ormeigs de pesca, salvavides, plaques d'aïllants tèrmics o acústics, etc.

El treball d'arrabassar l'escorça de les sureres no és gens fàcil. Cal fer la "corona", a destalades, al capdamunt del tros de tronc que es vol pelar, consistent en una incisió circular entorn del tronc i una altra de dalt a baix. Després, colpejar les vores de la incisió amb la ullera de la destal i burxar amb el mànec que, expressament, acaba en punta o amb la burxa que és un bastó gruixut, esmotxat per un extrem, en forma de tascó.

Si la "panna de suro" (llenca que s'arrenca de l'arbre) es resisteix, s'ha d'anar estirant a poc a poc, tot tallant les adherències, fins que es desprèn del tronc. Feina delicada que cal fer amb destresa per no perjudicar l'arbre, que se'n ressentiria molt en el cas de rebre algun cop en la seva superfície tendra, la que queda justament dessota el suro arrencat. La producció mundial de suro es concentra quasi totalment en l'àrea mediterrània. Vet aquí la importància de protegir les nostres alzines sureres.

Jordi Núñez i Pallarola.-

SABÍEU QUÈ ?

CRÒNICA DE L'ANTONI ARIAS

Amb tota la modernitat que té la dansa tradicional trobem poquíssims, si es que en trobem algun, estudis antropològics sobre el tema. Ens explicava Ramon Prats en el curs de mestratge de dansa l'any 1993 que poc ens parlaria de dansa tot denunciant aquesta mancança antropològica. Ens va parlar de que la cultura tradicional té un nivell d'abstracció abusiu a causa de la industrialització que frena la dinàmica d'aquesta cultura. Si ens situem a la Catalunya del segle passat ens trobem en un país eminentment agrícola on destaca la vinya i l'olivera, principalment.

Troblem també la figura estructural de l'hereu i la pubilla com a mitjà per a frenar l'excessiva parcel·lació de la terra en cas de mort dels propietaris. Amb la ramaderia i la seva motivació principal, la llana, fa aflorar la vida pastoril i la creació de camins pel pas dels ramats. Amb tot arriba la fi del sedentarisme.

La vida a la muntanya, el diferents rols que es van crear en l'àmbit pastoril, el llarg aïllament estival que suposava cuida dels ramats van donar pas al que podem anomenar artesanía ramadera i es creen articles típics com les samarretes, les formatgeres, la tradició en els cants o la construcció d'eines de fusta o instruments com el flabiol. Els canvis de rols i la industrialització fan que desapareguin oficis com els ferrers. Els traguers, i en general oficis artesans. També a ran del comerç destaca el mercat català molt característic de les places porxades, de les fires com a activitat comercial especialitzada i com a complement de mercat.

Troblem importants diferències entre les masies o masos que eren traspassades d'una generació a l'altra i consistia en una estructura horitzontal amb dues plantes on es comercialitzava, per exemple, fusta, carbó o aviram. Les cases en canvi eren d'estructura vertical, més petites per raons òbvies de falta d'espai urbà. Ens trobem amb cicles vitals com el bateig que representa la presentació a la societat, la 1a comunió inici de la pubertat i rituals com els casament o la mort. Ens trobem amb una societat mediatitzada per l'església: el capellà controla les processons, pega per les desgràcies dels camps, fa exorcismes i té gran influència psíquica en els sermons, el catecisme etc

La mateixa industrialització fa aflorar el sector tèxtil, el ferrocarril amb la seva electrificació l'expansió de les comunicacions, principalment automobilística, els fenòmens migratoris interns o la tècnica aplicada a l'agricultura o la ramaderia. Això provoca la desaparició de transports fluvials i d'altres especialitats i costums abans en vigor. I comença el desenvolupament dels drets de la dona, els mitjans de comunicació, revistes, televisió etc com a agents d'introducció de valors.

Malgrat tots aquests canvis, a vegades vertiginosos, sempre conservem en l'inconscient col·lectiu el nostre propi centre còsmic. Aquell sentit de pàtria, de pertinença que fa dir-nos "ja som a casa" quan tornem d'algun punt llunyà. No en va diu la tradició que a Catalunya és on podem trobar el centre del món i que va ser al Canigó on es podia trobar l'anella on Noé va poder lligar l'arca. O que a la mateixa muntanya s'hi troba la campana que anunciarà la fi del món.

Diferents rols, diferents formes de vida, diferents creences, diferents situacions socials, han creat diferents formes d'entendre la vida de viure la vida, de cantar, de tocar instruments o de ballar. Això que pot semblar tant obvi potser massa sovint hi passem de puntetes i tot allò que caldria modernitzar, evolucionar adaptar-lo a la societat on ens ha tocar viure ho deixem córrer i no volem aprofundir-hi per mandra o ignorància o simplement per passotisme.

El mateix Llorenç Prats quan ens deia que no parlaria de dansa ens convidava a utilitzar l'antropologia com a eina de treball on nosaltres mateixos hi ubiquéssim la dansa en el context on fos necessari. La pregunta és fàcil: quines danses són les que tenen utilitat en la societat actual? En quin context les podem posar antropològicament?

Les respostes poden ser infinitament més complicades. En Llorenç ens convidava a contextualitzar la dansa davant el fet antropològic. Jo també us convido a respondre les preguntes...

Toni Arias.-

L'AGRUPAMENT D'ESBARTS DANCIS
agraeix la col·laboració de totes i tots
els que fan possible el
PUNT INFORMATIU

Per rebre el Punt Informatiu gratuïtament al teu correu electrònic,
cal subscriu-te enviant-nos un e-mail a : agrupament@agrupament.com

WWW.ESBARTS.CAT